

28 de juny: avui més que mai, en lluita per les llibertats LGT

Moviment de Defensa de la Terra

www.mdt.cat

info@defensadelaterra.org

Davant d'un nou 28 de juny, dia internacional per l'Alliberament Lèsbic, Gai i Transsexual (LGT), el MDT vol fer arribar un seguit de consideracions.

El dia internacional per l'alliberament Lèsbic, Gai i Transsexual se celebra el 28 de juny per recordar que va ser aquest mateix dia, de l'any 1969, quan va néixer el moviment d'alliberament LGT. Aquell dia, per primera vegada a la història, al bar Stonewall Inn de Nova York, lesbianes, gais i trans van decidir plantar cara. Plantar cara a la policia que els volia identificar, i plantar cara a la repressió, a l'homofòbia i a la transfòbia. Els avalots van durar 5 nits i 5 dies. L'origen del 28 de juny, doncs, ens evoca a la lluita i a la mobilització. 41 anys després, cal que recordem perquè i com vam començar a dir prou.

Als Països Catalans, constatem que d'uns anys ençà s'han assolit, gràcies a aquesta mateixa lluita i mobilització, determinats drets que fins aquest moment havien estat negats a lesbianes, gais i transsexuals. Sense cap mena de dubte, aquests avanços legals necessaris han contribuït a equiparar en drets formals als ciutadans d'aquest país, independentment de la seva opció i/o identitat sexual. L'obtenció d'aquests drets formals, però, lluny de portar-nos a una igualtat real, ha servit sovint per fer callar un moviment que sempre s'ha caracteritzat per qüestionar i combatre l'arrel del problema. Ens han venut uns drets (que legítimament ens pertanyen) a canvi del nostre silenci, amb l'argument que ara ja no tenim res a exigir.

Contínuament se'ns diu que les reivindicacions del moviment ja estan assolides, però no cal gratar gaire per adonar-se que això no és cert. Milers d'adolescents d'aquest país viuen atemorits pel fet de ser lesbianes, gais o transsexuals. Les agressions homòfobes continuen produint-se, malgrat que la majoria no surten mai a la llum per la por de les víctimes a reconèixer públicament el motiu de l'agressió. Les persones transsexuals continuen sent considerades malaltes. L'homofòbia i la transfòbia institucional i social continuen avançant malgrat la suposada igualtat que se'ns ha ofert. I si mirem més enllà del nostre país veurem que a molts estats del món segueixen vigents penes de presó i fins i tot de pena de mort pel fet de ser homosexual i/o transsexual.

Les mesures reformistes que s'han aprovat els darrers anys, doncs, lluny d'acabar amb l'homofòbia, han afavorit un encaix del moviment LGT en les normes socials del sistema patriarcal. Com ja sabem, el sistema, quan li convé, és capaç d'adaptar-se per evitar ser destruït. I exactament això és el que ha fet amb les reivindicacions de lesbianes, gais i transsexuals. Se'ns han donat engrunes per evitar que reclamem el pa sencer. Si acceptem certes normes, se'ns respecta. Si complim la nostra part del "tracte", se'ns accepta. Avui, al nostre país, una parella de lesbianes o de gais té alguna possibilitat de ser acceptada socialment si es casa, si adopta una criatura i

si es comporta exactament com si d'una parella heterosexual tradicional més es tractés. El sistema patriarcal alimenta el capitalisme perquè posa a disposició d'aquest cèl·lules estables de producció i consum. Si gais i lesbianes acceptem encaixar en aquest esquema ja no fem tanta nosa. Es vol acabar, d'aquesta manera, amb un moviment que històricament ha suposat una amenaça important per a aquesta estabilitat patriarcal i capitalista.

S'ha intentat, i a voltes aconseguit, convertir les nostres sexualitats i els nostres cossos en una mercaderia. El "negoci rosa" ha estat vist pel capitalisme com una forma no només de destruir el bagatge revolucionari del moviment LGT, sinó també d'aprofitar-se'n. La creació de guetos dedicats al públic LGT amb un poder adquisitiu alt, amb bars, discoteques, botigues, hotels..., compleix un doble objectiu: primer, fer negoci a partir de determinades sexualitats no normatives, i segon, mantenir-nos apartats i amagats per tal que aquells que no ens vulguin veure no ho hagin de fer. És a dir, el sistema ens estigmatitza, ens margina, i després fa negoci amb la solució que ens ofereix per aquesta mateixa marginació.

Paral·lelament, la normalitat que se'ns ofereix passa sempre per respectar i acatar els rols de gènere i d'opció sexual, així com les identitats sexuals normatives. Se'ns aboca a complir estrictament uns tòpics determinats. És hora de qüestionar aquests clixés, com també és hora d'exigir la despatologització de la transsexualitat, que continua essent considerada una malaltia als manuals internacionals de medicina.

Per tant, queda clar que ens queda molta feina per fer, i des de l'MDT constatem que, en un temps en què sembla que hi ha qui vol convertir la lluita LGT en un circ despolititzat, capitalista i espanyolitzat, és només la mobilització activa i conscient la que ens permetrà continuar avançant en la conquesta de les nostres llibertats.

L'MDT vol fer una crida a lesbianes, gais, trans i intersexuals, al moviment feminista i al conjunt del poble català a participar activament en les diferents mobilitzacions que tindran lloc al nostre país al voltant del 28 de juny. Per exigir que no volem integrar-nos en una societat que ens discrimina, sinó que volem construir conjuntament una nova societat justa i igualitària per tothom.

Visca el 28 de Juny!
Visca la lluita del moviment Lèsbic, Gai i Trans!